



ע"פ 10945/09/16 - יובל קריצמן נגד עיריית תל-אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 10945-09-16 קריצמן נ' עיריית תל-אביב
תיק חיצוני: תיק דלמטה שאינו קיים במערכת

בפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
המערער	יובל קריצמן
נגד	
המשיבה	עיריית תל-אביב

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ע' מסארווה) מיום 31.3.16 לפיו הורשע המערער בעבירה על סעיף 12(א) לחוק עזר לתל אביב יפו (העמדת רכב וחנייתו), תשמ"ד-1983 (להלן: "**חוק העזר**") בארבעה אישומים. פסק הדין ניתן בהעדר המערער ונגזר על המערער קנס בסך 1,000 ₪. המערער הגיש בקשה לביטול פסק הדין אולם בקשתו נדחתה ביום 13.6.16.

הרקע:

המערער קיבל ארבע הודעת קנס בגין עבירה על סעיף 12(א) לחוק העזר דנן, העמדת רכב במקום חנייה מוסדר ללא תשלום אגרת הסדר חנייה. המערער לא הופיע לישיבת בית המשפט מיום 7.5.15 למרות שהוזמן כדין ולכן הורשע בהעדרו ביום 11.5.15 ונגזר עליו קנס בסך 100 ₪ בכל אחד מהתיקים הללו. ביום 8.7.15 הגיש המערער בקשה לביטול פסק הדין דנן מהטעם שהיה חולה במועד 7.5.15.

ביום 8.10.15 ביטל בית משפט קמא את פסק הדין דנן והורה לזמן את המערער לישיבת הקראה.

ביום 14.1.16 התקיים דיון/הקראה, המערער הופיע, טען טענותיו וביקש לקבוע דיון לשמיעת ראיות. בית משפט קמא קבע כי הראיות יישמעו ביום 31.3.16 בשעה 11:30 וכי במועד זה על הצדדים להביא את עדיהם וראיותיהם.

ביום 31.3.16 לא התייצב המערער בבית משפט קמא למרות שמועד הדיון האמור נקבע בנוכחותו. בית משפט קמא נתן פעם נוספת פסק דין בהעדרו, התחשב בכך שארבעת הפקחים התייצבו בבית משפט למתן עדות וגזר על המערער קנס כולל בסך 1,000 ₪.

ביום 5.6.16 הגיש המערער פעם נוספת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות וטען כי נאמר לו במזכירות בית



משפט קמא כי תשלח לו "הזמנה רשמית" בדואר, והזמנה שכזו לא הומצאה לו.

ביום 13.6.16 דחה בית משפט קמא את הבקשה דן מהטעם שהמערער היה נוכח במעמד קביעת הדין להוכחות, והוזהר בחובת התייצבותו וכן כי בעבר כבר נעתר בית משפט קמא לבקשתו לביטול פסק דין ומדובר בבקשה לביטול פסק דין שני בפרשה זו.

טיעוני המערער:

1. פסק הדין של בית משפט קמא ניתן ללא נימוקים לגופו של עניין, בנסיבות הללו ורק בשל כך יש לבטלו.
אין כל נימוקים בפסק הדין מדוע אין בשפיטתו של המערער בהעדרו משום עיוות דין למרות שהטענות המשפטיות והעובדתיות הוצגו בפני בית משפט קמא בהקראה.
2. למערער היה תו חניה אזורי המודבק על חלון רכבו משנת 2006 ולכן אין הוא חייב, לטענתו, בתשלום אגרת חנייה כאשר חנה בכחול-לבן. למרות זאת נרשמו לו הדוחות נשוא הדין.
3. נציגת המשיבה טענה כי תו החניה איננו בתוקף, הוא בוטל בשנת 2011 מאחר והמערער שינה את מקום מגוריו בעיר תל אביב ואף נשלחה לו הודעה על כך. לטענת המערער, הוא לא קיבל מעולם הודעה שכזו, ולא ידע על ביטול תו החניה.
4. המערער הודיע לעירייה על שינוי המען באוגוסט 2010, מיד לאחר שעבר דירה למען הנוכחי ואף חתם לדבריו על המסמכים המתאימים לפי סעיף 4(ח) לחוק העזר העירוני נאמר לו כי הוא לא נדרש להחליף תו חנייה. חוק העזר המגביל תוקפו של תו החנייה חוקק רק בשנת 2011.
5. שלוש הודעות קנס מתוך הארבע ניתנו למערער בתקופה בה היה מאושפז לצורך ניתוח בבית חולים איכילוב, לא היה ביכולתו לקחת את רכבו מהמקום בו חנה ולכן הושאר שם במרחק מביתו של המערער.
6. טעה בית משפט קמא כאשר לא ביטל את פסק הדין שניתן בהעדר והכריע בין טענות עובדתיות סותרות, ללא כל בירור עובדתי ומתוך הסתמכות על עמדת התביעה.
7. המחלוקת העיקרית הינה משפטית ולא עובדתית, אין מחלוקת כי הרכב חנה במקומות הנטענים בכתב האישום, המחלוקת העיקרית הייתה תוקפו של תו החנייה של המערער ונסיבות ביטולו ועל כן לא ברור מדוע הופיעו הפקחים לדין.

דין והכרעה:



לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועניינתי בחומר הראיות שהוגש לבית משפט קמא, סבורתי כי דין הערעור דנן להידחות. התרשמתי כי המערער ניסה לתעתע בבית משפט קמא והתחמק מדיון לגופו של עניין. המערער לא טרח להופיע למועדי ההוכחות שנקבעו והגיש לאחר מכן בקשות לביטול פסקי הדין שניתנו בהעדרו. כאמור, הערעור בפני הנו ערעור על פסק דין שני בפרשה שניתן בהעדר. פסק הדין הראשון שניתן בהעדר בוטל על ידי בית משפט קמא לאחר שהמערער טען כי היה חולה בשפעת במועד הדיון. אולם לא נמצא כל תיעוד על הגשת בקשת דחייה. יוער כי בתעודה הרפואית שצורפה, צוין יום מחלה אחד, יום הדיון למרות זאת נעתר בית משפט קמא לבקשתו ביום 8.10.15 ואף ציין כי פסק הדין בוטל לפני משורת הדין.

המערער זומן והופיע במועד שנקבע להקראה ביום 14.1.16 ובית משפט קבע בהחלטתו כי התיק יקבע לשמיעת ראיות ליום 31.3.16 בשעה 11:30. הודע לצדדים כי עליהם להביא את עדיהם וראיותיהם למועד זה והמערער אף הוזהר בחובת התייצבותו לדיון שאם לא כן, ישפט בהעדרו.

במועד הדיון, כפי שנקבע בנוכחותו של המערער, לא טרח המערער להופיע ובית משפט קמא נתן פסק דין בהעדרו וציין :

"לנוכח טיעוני התביעה, התייצבות ארבעה פקחים שונים לשווא, אני מטיל על הנאשם קנס כולל בגין ארבעת התיקים בסך ₪ 1,000 שישולמו עד ליום 1.6.16".

המערער הגיש לבית משפט קמא בקשה לביטול פסק הדין דנן וטען בין היתר, כי מיד לאחר הדיון בהקראה ביום 14.1.16 ניגש למזכירות **"כדי לקבל הזמנה רשמית לדיון"**. ונאמר לו לדבריו כי **"הזמנה רשמית"** תשלח אליו בדואר.

אין ספק כי מדובר בטענה מקוממת שאין בה ממש, בעיקר כאשר המערער הנו עורך דין. מועד הדיון נקבע בנוכחותו של המערער ולכן אין צורך ב**"הזמנה רשמית"** נוספת. מועד הדיון נקבע בהחלטת בית משפט קמא והוא מופיע בפרוטוקול הדיון שנמסר לצדדים. עוד טען המערער בבקשתו את כל הטענות שהועלו גם במהלך הדיון בפני.

בית משפט קמא כאמור, דחה את הבקשה לביטול פסק הדין לאחר שקיבל את תגובת המשיבה וזאת מהנימוקים שפורטו בתגובה דנן.

בנסיבות הללו, סבורני כי כדין נדחתה בבקשתו של המערער. כאמור, הנימוק לאי התייצבותו לדיון אין בו ממש.

יתרה מזו, אף לא מצאתי כי נגרם עיוות דין למערער. המערער לא פעל בהתאם להוראות חוק העזר, הוא לא החזיר את התו למשיבה כאשר עבר לכתובת אחרת ולא טרח לקבל תו אזורי חדש וכמנהגו הוא נוהג להטיל את האשם על הפקידה ששוחחה עימו בעירייה. תו החנייה של המערער על-פי חוק העזר העירוני פקע מאחר ושינה כתובת ותו חדש טרם הונפק לו ועל כן דוחות החנייה שנרשמו לו, נרשמו כדין.

בהתחשב בהתנהגותו המתחכמת של המערער כמתואר לעיל ובבזבוז זמנם של ארבעת העדים שהופיעו לשווא, לא מצאתי כי טעה בית משפט קמא בגזר דינו.



המערער לא הודיע בשיבת ההקראה בה נוכח כי אין צורך להביא את ארבעת הפקחים למתן עדות, למרות ששמע כי בית משפט הורה לצדדים להביא את כל עדיהם וראיותיהם למועד הדיון שנקבע לשמיעת הוכחות.

לאור כל האמור לעיל, מאחר ולא מצאתי כי שגה בית משפט קמא בפסק דינו או בהחלטתו, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ז, 12 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.